

Кышта

Кунакта

Кышкы урман — үзе серле донъя,
Тып-тын калған низер көткөндөй;
Карһылыукай минең алдан ғына
Ынйыларын һибеп киткөндөй.

Сафуан Әлибаев.

Тәүге қар

Кыштың матурлығы —

ап-ак карза,
Зәңгәр бәс һырыған урмандарза.
Өтөп-өтөп алған һыуыктарза,
Дыуамал һәм уңсал бурандарза.

Йомабикә Ильясова

Кар яуғас,
Кыш булғас,
Бар ағас
Яланғас.

Рәми Ғарипов

Ғалкын кыш еткәс,
Йылғалар тунды.
Айыу өңөндә
Йокоға сумды.

Кышкыһын нима кейәләр?

Бәлтәм менән кейәм мин,
Итек тә түгел үзе.
Матур итеп басылған,
Аякка йылы үзе.

Дүртәү өйгә уза,
Берәү соланға инә.

Бер яғы урман,
Бер яғы корған.

Декабрь – акъюлай

Ун ике туған,
Тезелешеп торған.
Шуларзың иң кесеһе?

Декабрь йылдың азагы, кыштың башы.

Был айзы халык юкка ғына акъюлай тип атамаған, йыш яуған карзан

юлдар тапалып, карайып өлгөрмэй.

Йылға – күлдәр калын боз өстөнән тағы кар менән каплана.

Әле басылып өлгөрмәгән кар өстөнән

йөрөй алмаған йәнлектәр юл буйзарын төйәк итә.

Шуға ла декабрзә төлкө, куян, боландарзы юл ситендә осратырға мөмкин.

- Декабрзэ шамбы балығы ыуылдырык сәсә.
- Қалғандары шулай ук тәрәнгәрәк күсеп, қышты йокомһорап үткәрә. Сөнки, қышқы һыу азыкка ла, кислородка ла накыс.
- Урман – қырзарзың үле тынлығын был осорза һунарсылар һәм балыксылар ғына борсой.

Жыш бауыры озон.

Кышын да, йәйен дә йәм – йәшел.

Жышкы кунактар

Свиристели - мышар турғайзары

Эй, кызылтүш, кызылтүш,
Осоп кил дә ергә төш.
Баксамда уйнап ос һин,
Кышты йәмләүсе кош һин.

Кызылтүш турғайзар — снегири

Синица – карабаш турғай

Бер кошом бар, тынмай,
Ағаска оя кормай.
Өйө — ерзә,
Йыры — күктә.

турғай

**Сыркылдашып осоп йөрөп
Ағастарға куналар.
Һыу күрһәләр, йүгерешеп
Канаттарын йыуалар.**

Бар белгэне «кар» за, «кар»,
Йэй көнөндө лэ кар даулар.

Карга

**Тағарак элдем ағаска,
Турғайзар килеп кунды.
Дустарзы һыйлап кыуандым,
Күңел шатлыкка тулды.**

**Кышын коштарға ем табыу ауырлаша,
шуға ла балалар тағарактар эшләп элә.**

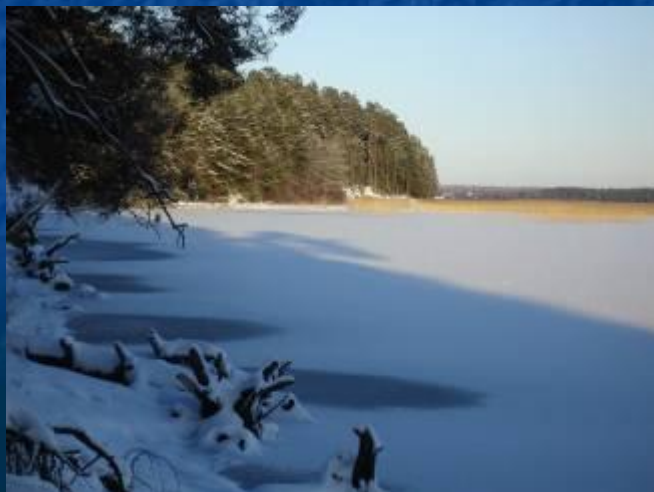

Тәзрәмдән кыш көнөндө
Осоп инде бер турғай:
—Ем бирсе, — тиеп һорай,
Еләне һары ғына:
—Ашайым тары ғына.

Ғинуар – һыуығай

Был айза тәбиғәт
ысын мәғәнәһендә йоклай.

Ошо айзағы
иң һалкын көндәр
селлә тип атала.

Ғинуар – йылдың башы, кыштың уртаһы.

Бесәй ишекте тырнаһа- буран,
йомарланып яһа – һыуык була.

Елһез көндө урман шаулаһа, көн бозола.

Төтөн тура сыкһа – һыуыкка тарта.

Йондоззар емелдәп яһа - һалкынға.

Кыш көнө қояш қызарып қалкһа – һалкын булыр.

Ай қолакланһа(ай тирәләй түңәрәк һасил булһа) – һалкынға.

Ошо ук һынамыш қояшка ла қағыла,
тик халык қояш кәртәләһә тип әйтә.

Кыш карһыз була, йәй ярлы була.

Жыш – ағырак, йэй –йәшелерәк.

- Көз йылы килһә – кыш озон була.
- Сентябрь аяз булһа – кыш һалкын булыр.
- Көз озон булһа – яз һуң килер.
- Миләш уңһа – кыш һалкын булыр.
- Көз аяз булһа – азык аз булыр.
- Көз көнө ағастар япрактарын коймаһа – халыкка ауыр булыр.

*Тайгалак
бозгалак
бозлауык*

**Шыуып китеү менән бозза
Барып та төштө Кәли.
Тора – колай, тора – колай,
Арыны, бөттө хәле.**

Февраль – ш а к а й

«Их, ғынуар булһам, һыйыр мөгөзөн
һындырыр инем» - тигән ти, был ай.

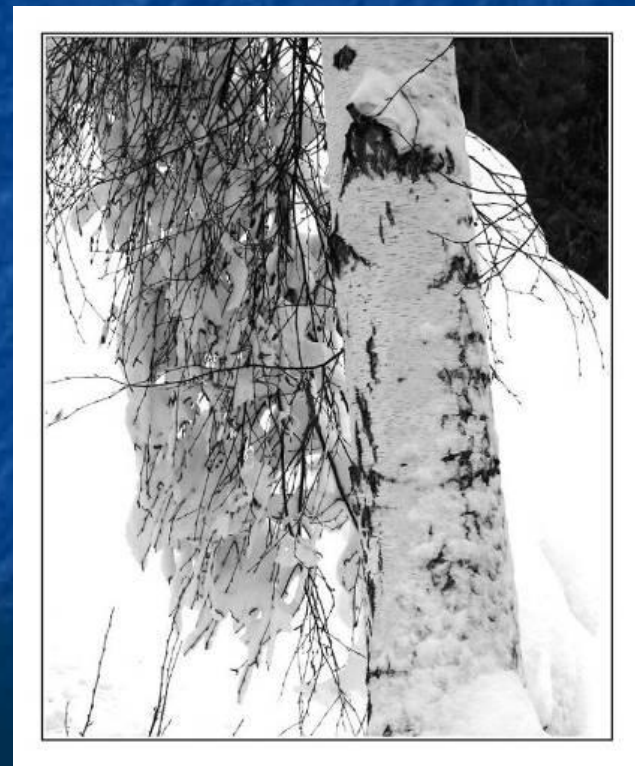
Бер йылытып, бер һыуытып торғандан,
бөтә нәмәне шакырайтып тундырғандан
халык уны элек ш а к а й тип атаған.

Февралдә һыйырзар бызаулай, һарыктар бәрәсләй башлай. Тауыктар йомортка һалырға керешә. Ағастарза бөрөләр бүртә. Урман – кырзарза төлкө, бүреләрзең туйзары башлана, улар был мәлдә нык усаллана. Акландарза куяндар уйнай. Ай азағында тәбиғәттә мөгжизәле күренеш – һ у й ы р у й н а у ы башлана. Мышылар мөгөззәрен һала.

Һ ы н а м ы ш т а р

- Февраль нык буранлы булһа, август ямғырлы булып, ужым уңыр.
- Кайын ботағында кар алка-алка булып асылынып торһа, иген уңыр.
- Бәс күп булһа, бал күп булыр
- Февраль һалкын һәм коро торһа, август эсе буласак.

Йомактарзың яуабын тап!

Ак бабай, ак бабай,
Ак туныңды как, бабай!

ЖЫШ

Аяғы юк, кулы юк,
Үзе һүрәт төшөрә.

һыуык

**Карағызсы, ағастарға
Төшкән калын ...
Эй, кызык, гүйә ағастар,
Торғаны әтәс.**

бәс

Ак ашъяулык таптым,
Ер өстөнә яптым.

кар

Кырзан гел карзар ташый,
Бер тына, йәнә башлай.
Күз аскыһыз, тизәр ул,
Ыжғыр көйөн көйләр.

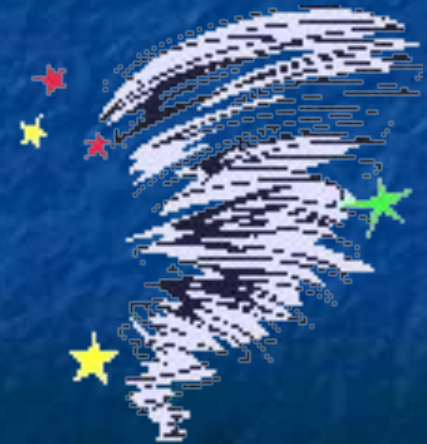
буран

Кулы юк, аяғы юк,
Тәзрәмде каккылай,
Тарткылай, һуккылай,
Өйгә инергә һорай.

ел

Мин — йондозсок,
Мин — бизэк,
Шундай ецел, елбэзэк.
Күрһә мине балалар:
—Оса, — тизэр, — күбэлэк.

Кар бөртөгө

Йәйен түгел, үсә жыш.
Үсә баш түбән килеш.

бозбармак

**Килделәр ағайзар балтаһыз,
Күпер һалдылар тактаһыз.**

Тәбиғәттең мөғжизәһе

Бөтә ауылға бер казан.

МӘКЕ

Был бизэкте кем яһаған
Кар сәскәләрен куйып?
Тәзрәнән тыш күренмәй
Яһаған уны ...

Җыуык

Өйөм-өйөм таузар был,
Кем яһаған, кайзан был?
Таштарзан түгел таузар,
Ынйы бөртөк карзарзан.

көрт

Тышта саф һауа

Сал кыш миңә низер һөйләй,
Мин шыуған һайын.
Ә саңғыһыз шыуа күктән
Нур койған айым.
Рәми Ғарипов

Ултырып шыуам уға,
Бурандар тузып кала.
Шундай етез нәмә ул,
Әйзә әле, әйтеп кара!

Бик зур көзгө өстөндә
Тимер аттар сабалар.

Таузан шыуыу

Кышкы алыш

Карзан ныгытма

Кар сәпләп уйнау

Саңғыла йөрөү

Сана шыууы

Автор: Берюхова Е.К.

Тәржемә : Торомтаева Р.Ю.

Сибай калаһы «Ирәндек» лицейы

Вы скачали презентацию на сайте – viki.rdf.ru